

Hora Lotosového oblaku

Pohádka z Vietnamu

Vstoupit do kouzelného království je jednou z nejčarovějších věcí vůbec. Děje se to v mnoha příbězích z celého světa: v japonské pohádce navštíví hodný chlapec Urashima Taro velkolepé podmořské království; v irské pohádce navštíví hrdina Oisín zemi, kde všichni žijí věčně. V pohádce o Hoře lotosového oblaku se kouzelné království vznáší nad vodou a celý příběh prostupuje sladká vůně květin.

Před dávnými časy žil, byl v kraji Tien Du v rovinatých zelených záplavových územích provincie Bac Ninh mladý muž jménem Thu Thuc. Vyznačoval se laskavostí a bystrostí a všichni ho měli rádi. Byl nejmladším krajo­vým náčelníkem v provincii: rozsuzoval spory, pořádal slavnosti a činil důležitá rozhodnutí. Každou noc však snil o blažené zemi za mraky, naplněné sladkými vůněmi a překrásnými květinami ze starodávných příběhů.

Nastal čas slavnosti červených pivoňek – Thu Thucovo nejoblíbenější období v roce. Zahrady pagody Phat Nanh byly plné keřů přetékajících nádhernými

Hora Lotosového oblaku

květy. Šel se na ně podívat a obdivoval hromady okvětních lístků, které lemovaly každý chodníček, vdechoval jejich omamnou vůni, když vtom uslyšel někoho křičet.

„Stůj, zlodějko! Květiny se tady trhat nesmí! Vandalko!

Za to zaplatíš!”

„Nechtěla jsem! Větévka se zlomila!”

Thu Thuc se otočil a spatřil, jak strážce drží mladou ženu, krásnou jako lotosový květ. Bez rozmýšlení si sundal kabát.

„Strážce, pusťte ji! Je to zcela jistě nešťastná náhoda. Vezměte si tento kabát jako náhradu za škodu,” prohlásil.

Žena se na Thu Thuce usmála, hluboce se poklonila a odspěchala pryč.

Thu Thuc se vrátil ke svým povinnostem. Dny plynuly a on pracoval pilně jako vždycky, na mladou ženu, které pomohl, však nedokázal zapomenout. Připomínala mu jeho sen. Brzy nemyslel na nic jiného než na to, jak unikne z města a od práce, aby mohl cestovat a spatřit krásu světa – možná dokonce samotnou požehnanou zemi!

Nakonec to udělal – nechal práce a vyšel na cestu. S pevninou po jedné ruce a mořem po druhé procházel Thu Thuc kolem hor z růžového mramoru, smaragdově zelených vod a podivuhodných jeskyní. Jednoho večera při západu slunce pohlédl přes moře na obzor. Zdálo se, že se tam nad hladinou vznáší mraky podobné lotosovým květům. Obraz mladé ženy na slavnosti květin se v jeho mysli objevil zřetelněji než kdy dřív.

Thu Thuc se nerozmýšlel, rozběhl se k vodě, vlezl do loďky a začal veslovat k lotosovým mrakům. Když se k nim přiblížil, zjistil, že to vůbec nejsou mraky, ale ostrov! Z oceánu se zvedaly obrovské perleťové útesy. Byly skutečné? Natáhl ruku a dotkl se hladkého povrchu – působilo to skutečně! Najednou se